

Šiame numeryje
skaitykite

3 psl.

Džiaugiasi gyvenimu ir
ruošiasi sodinti parką

4, 6 psl.

Jiems vasaris — neeilinių
gimtadienių mėnuo

5 psl.

Skleidžianti
gyvenimišką šviesą

6 psl.

„Žaliojoje savaitėje 2017“
— gausus
„Žemaitijos pieno“
asortimentas

7 psl.

Skelbimai

Dėl 2 procentų pajamų
mokesčio sumos

Per septynetą metų —
2,5 tūkstančio
išmokusių plaukti
antrokėlių!

8 psl.

„Žemaitijos pieno“
valdyba sveikina

Prie Šegždų akmens skamba Lietuvos himnas

Zita ir Antanas Šegždos — darbštūs ir puikių pienininkystės ūkio rezultatų pasiekę ūkininkai.

Retai kur išgirsi, kad per Valstybės dieną — liepos 6-ąją — kokiame kaime sodiečiai su visų Lietuvos miestų ir miestelių, taip pat pasaulio lietuviais vieningai trauktų Lietuvos himną. O Tauragės rajono Kalniškių kaime jis skamba prie Šegždų akmens.

Algirdas Dačkevičius

Giedra ar lietus, jau trejetą metų
visas kaimas — tėvai, vaikai ir anū-

kai — renkasi prie akmens su nuoroda „Šegždų ūkis“. Kaimynai šį didžiulį riedulį „pakrikštijo“ šeiminkų garbei.

(Nukelta į 2 psl.)

SVEIKINAME

geriausius sausio mėnesio ūkininkus pagal
pieno kokybę ir produktyvumą:

Pirmoje grupėje

Stanislovas Rupšys — Laukuvos mstl., Laukuvos sen., Šilalės r.
(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno).
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per sausio mėnesį — 15 kg

Antroje grupėje

Algimantas Norgėla — Saločių mstl., Saločių sen., Pasvalio r.
(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno).
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per sausio mėnesį — 13 kg

Trečioje grupėje

Edvardas Bočkus — Šiaudėnų II k., Gardamo sen., Šilutės r.
(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno).
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per sausio mėnesį — 14 kg

Ketvirtoje grupėje

Irena Tamošaitienė — Dungėrių k., Upynos sen., Šilalės r.
(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno).
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per sausio mėnesį — 18 kg

Penktoje grupėje

Antanas Jackis — Pašaltuonio k., Eržvilko sen., Jurbarko r.
(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno).
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per sausio mėnesį — 20 kg

Geriausio ekologiško pieno gamintojas

Andrius Domarkas — Pasvaigės k., Degaičių sen., Telšių r.
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per sausio mėnesį — 15 kg

Apie pieno sektoriaus būklę Europoje ir Lietuvoje

Eil. Nr.	ES valstybė narė	PVM tarifai		Vidutiniškai nupirkta pieno iš vienos karvės per metus (kg/metai) (Pagal naujausius Eurostat duomenis)	Karvių skaičius 1000 vienetai (Pagal naujausius Eurostat duomenis)
		pieno produktams, (%)	perkamam žaliaviniam pienui (%)		
1	2	3	4	5	6
1	Jungtinė Karalystė	0	0	8059	1918
2	Vokietija	7	7	7625	4285
3	Estija	20	20	8639	91
4	Latvija	21	21	6006	162
5	Lietuva	21	21	5773	301
6	Lenkija	5 ir 8	5	6202	2134
7	Prancūzija	5,5	5,5	7061	3661
8	Italija (*standartinis 10%, o 8,8% kompensuoja valstybė)	4	*1,2	5555	2057
9	Nyderlandai (Olandija)	6	6	7764	1717

Prie Šegždų akmens skamba Lietuvos himnas

(Atkelta iš 1 psl.)

Tokia sodiečių vienybė — ne atsitiktinė, nes nemažai čia gyvenančių šeimų persipynusios giminių ryšiais. O net trejetas stambiųjų ūkininkų, be Šegždų, Loveikių, Žalandauskai, Jankauskai pienu tiekia tam pačiam perdirbėjui — „Žemaitijos pieno“ bendrovei. Zita ir Antanas — Žemaitijos krašto ainiai. Tiesa, šeimininkas kiek iš tolėliau — Girdiškės, kur įspūdingoje savo altoriumi kaimo bažnytelėje vyksta retai kam girdėti Sniegenos atlidai. Zitos tėviškė — Kalniškiai, o į dabartinę gyvenamąją vietą jos tėveliai persikraustė, kai merginai buvo 17 metų. Jos pažintis su savo išrinktuju irgi ne atsitiktinė, mat Zitos brolis vedęs Antano seserį.

Šegždų akmuo, prie kurio sodiečiai Valstybės dieną užtraukia Lietuvos himną.

Zita užsiminė, jog jos profesija — audėja. Ji kurį laiką dirbo tuomečiame šilko pliušo kombinate Kaune ir manė, kad gyvenime į kaimą niekuomet negrįš. „O dabar galiu pasakyti, kad gyvenime niekuomet į miestą negrįžčiau“, — šypsodamasi pasakojo moteris.

Zitos tėveliai Kalniškiuose vertėsi ūkiškai, o atėjus nepriklausomybei, už pajus iš pasinaikinusio kolūkio gavo keletą karvučių. „Prie jų ketveto, pridėjome tiek pat savo piendavių ir pradėjome ūkininkauti“, — prisiminė Zita. Vėliau, bandai gausėjant, atsirado 12, po to 16 ir vis daugyn. Iš pradžių karvutes reikėjo melžti rankomis. Zitai didžiausia pagalbininke tapo jos mama. Gyvuliai glaudėsi tėvų tvarte, o vasarą prie piendavių į ganyklą apie puskiometrį važiuodavo pasikinę arkliuką.

Gyvenimas tekėjo į priekį. Ūkininkai dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvų programose. Taip iškilo 71 vieta nauja ferma su pieno linija, o veršeliai glaudžiasi senajai

Fermos antrajame aukšte įrengtame kambaryje visa siena nukabinėta padėkos raštais.

me tėvų tvarte. Dalyvaujant Žemės ūkio valdų modernizavimo programos dviejuose etapuose, ūkis praturtėjo nauja technika, todėl šiuo metu jos netrūksta nei ruošiant pašarus, nei per kitus žemdirbiškus darbymečius. Neatsitiktinai prieš penkerius metus Šegždoms įsigijus naują presą-vyniotuvą „Welger Prof Double Action 235“ ir 150 AG „Fendt 415“ traktorių, jų ūkyje buvo surengta pašarų gamybos Lauko diena. Tuomet Antanas džiaugdamsis kalbėjo: „Anksčiau pašarų gamy-

čių ir galvos skausmo, rengdami geriausių rajono melžėjų varžytuves, o Šegždų ūkyje jos vyko net trejetą kartų. Ūkininkų juodmargės jau įpratę prie įvairių svečių delegacijų. Čia yra apsilankiusi net grupė tadžikų, kurios sudėtyje buvo aukšto rango tos šalies pareigūnų. Tuomet žemės ūkio ministrė Kazimiera Prunskienė, užsukusi į ūkį, irgi gėrėjosi jo modernumu ir tvarka.

Šegždų karvių bandoje vyrauja 4-4,5 laktacijų piendavės. Pernai iš jų vidutiniškai primelžta po 9,3

sių „Žemaitijos pienui“ darbuotojų šventes. Apie jų svarų darbo įvertinimą liudija apdovanojimai — net ketvertas prizų už didžiausią karvių bandos produktyvumą ir pieno kokybę.

Antrame fermos aukšte įkurtame kambaryje apdovanojimų dar daugiau. Ūkininkai ne kartą yra pelnę aukščiausių vietų konkurse „Metų ūkis“. Keitėsi žemės ūkio ministrai, keitėsi ir jų parašai ant pagerbimo raštų. Pagrindinį juose pasikartojantį įrašą būtų galima suformuluoti glaustai: „Už pažangų ūkininkavimą“.

Kuo dar skiriasi Šegždų ūkis nuo kitų? Retai kur pamatysi, kad erdvus kiemas iki pat ūkinių pastatų būtų grįstas trinkelėmis. Pasak „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininko, į fermą galima keliauti apsiavus šlepetes.

Zita ir Antanas užaugino trejetą sūnų. Vaidas gyvena kartu su tėvais ir turi įkūręs grūdininkestės ūkį. Jo vyresnysis brolis Artūras padeda ne tik Vaidui, bet ir tėvams. Jis jau savo šeimos lizdelį susukęs Bijotuose. Čia įsikūręs ir jaunėlis Eventas su šeima.

Kai lankėmės Šegždų ūkyje, iš

miško ruošę malkas parskubėjo Vaidas su Artūru bei kaimynais. Iš pažiūros buvo nesunku nuspėti, kad augalotų vyrų rankose darbai virte verda. Jie ir savo močiutės nepamiršta — priruošę kuro, nuvežę į Skaudvilę.

Tėvai užsiminė, kad per darbymečius prie vyresniųjų brolių prisijungia ir jaunėlis Eventas, neseniai Šiaulių universitete baigęs aplinkosaugą ir darbo saugą. Jis ir mamai prišoka į pagalbą, puoselėjant sodybos aplinką, be to, mėgsta pamedžioti.

Senelius pakol kas džiugina dvejetas anūkų. Matyt, vyriškoji giminė ir toliau neužleidžia savo pozicijų: Zita augo su trimis broliais, o Antanas — su broliu ir seserimi. Bet svarbiausia, kad visi būtų sveiki ir galėtų džiaugtis gyvenimu.

Pavasarij pranašauja čirškaujančių paukščių balsai, netruks atsikubėti ir liepos mėnuo su Valstybės diena. Ir vėl prie Šegždų akmens nuskambės Lietuvos valstybės himnas, traukiamas galingais sodiečių balsais. Palinkėkime, kad tų balsų nemažėtų, o prie jų nuolatos prisijungtų ir vaikiški balseliai.

„Žemaitijos pieno“ bendrovės apdovanojimai ir „Metų ūkio“ prizai.

bos sezonas nemažai nervų kiauodavo, nes žolei nepasakysi, kad neaugtų, o technikai nuomoti nusidriekdavo nemaža eilė“. Nauja šienavimo technika visus trukdžius panaikino.

Aktyvūs ir pažangūs ūkininkai ne tik imlūs patys naujovėms, bet ir nevengia jomis pasidalinti su kitais. Dažnai pieno ūkio šeimininkai nenori turėti papildomų rūpes-

tonos pieno.

„Džiaugiuosi puikia pieno kokybe, tvarka ir švara ūkyje“, — gyrė Šegždas „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Vidmantas Bajarūnas.

Ūkis dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje, o už kokybišką pienu „Žemaitijos pieno“ bendrovė moka priedus.

Ūkininkai yra kviečiami į lojaliau-

Daugiausiai ūkiniai sprendimai priimami modernioje lauko virtuvėje.

Į ūkinius pastatus gali nueiti trinkelėmis grįstu kiemu įsispyręs į šlepetes.

Tvarkingai prižiūrima ferma.

Džiaugiasi gyvenimu ir ruošiasi sodinti parką

Neretai žmonės, perkopę 50-metį, jau pradeda dūsauti, kad senatvė artėja. Visai kitaip mąsto 70-ąjį gimtadienį atšventęs Romas Kemerai iš Šiaulių rajono Šilėnų kaimo. Jo artimiausiose planuose netrūksta įvairiausių sumanymų.

Algirdas Dačkevičius

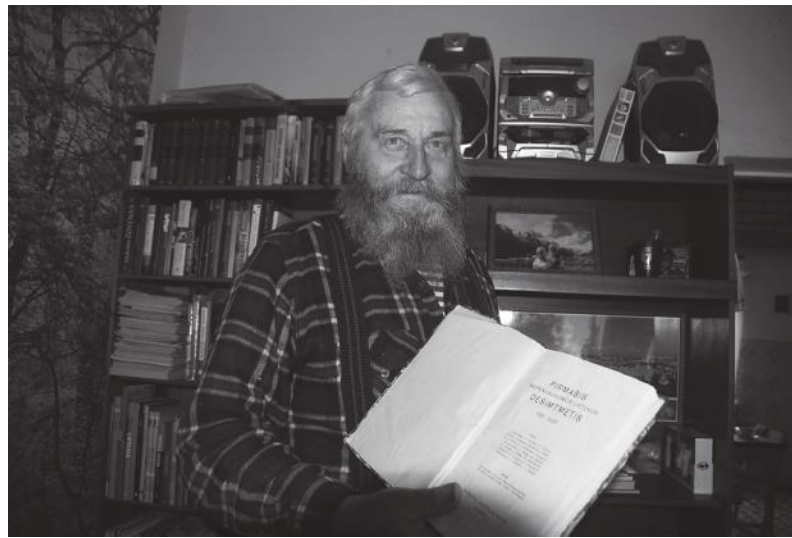
Šilėnai — Romo tėviškė. Čia gyvena jo proseneliai, seneliai ir tėvai. Tai liudija dar tvirtos plūkto molio ūkinių pastatų sienos. „Svyrnas gal apie 300 metų turi ir pastatytas nenaudojant vinių“, — šypsodamasis parodė įspūdingą statinį Romas.

Šeiminkas prisiminė jaunystės metus. Su savo išrinktąja Stase susipažino šokiuose Šeduvoje. Likimo ironija: mergina gyveno visai netoli jo tėviškės — už 1,5 kilometro, o į Šeduvą jaunikaičiui reikėjo belstis apie 30 kilometrų, kad savo mylimąją susirastų. Matyt, taip buvo skirta.

darbymeį saviškį pasikviesti. Jau guvūs ir anūakai. Jaunėlis Ramūnas su savo sūnumis Aironu ir Elijumi sėda prie traktoriaus vairo. Neatsisako padėti, kai turi laiko, ir Svajūno sūnus Simas. Jis dirba ir mokosi Aleksandro Stulginskio universitete. Gal iš jo išaugs jaunasis ūkininkas. Iš anūkų ketviriukės vyriausia Silva jau baigusi Vilniaus universitetą. Žinoma, kol buvo jaunesni, šeiminkai stengėsi patys visus darbus nudirbti. Subyrėjus ūkiams, Romas vienas iš pirmųjų rajone paėmė apie 23 hektarus žemės pagal Valstiečių ūkio įstatymą. Kadangi orientavosi į pieno ūkį, tai už pajus gavo veislinių telyčių. Iš pradžių gyvuliai glaudėsi tėvų tvarte, o vėliau ūkininkai dalyvavo Pieno ir Nitra-

Romas ir Stasė Kemerai.

Romas Kemerai su įspūdingu senoviniu leidiniu „Pirmasis nepriklausomos Lietuvos dešimtmetis“.

„Abu buvome devyniolikamečiai, kai šalia tėvų trobos savo lizdelį pradėjome lipdyti. Po dvejų metų peržengėme savo namų slenkstį“, — prisiminė Romas.

Šeiminkas pagal profesiją — statybininkas. Baigė tuometį Kauno politechnikos institutą, įsigydamas statybų inžinieriaus diplomą. Jis apie dvidešimt metų išdirbo Polekėlės tarybiname ūkyje, kur daugybę statinių suprojektavo ir pastatė. Žmoną patraukė prekybininkės profesija: baigė Šeduvos prekybos mokyklą, Kauno kooperacijos prekybos technikumą. Dirbo ir prekių žinove, ir pardavėja. Pagausėjęs šeimai, prisiejo nukelti trobos stogą ir prilipdyti antrą aukštą. Jų atžalos Ramūnas ir Svajūnas toli nenusibeldė: sodybos nuo tėvonijos ranka pasiekiamos. Smagu, kai visi drauge, gali be vargo ir talkon per

tų direktyvų programose, kurios padėjo sustiprėti. Pats susiprojektavo ir pasistatė fermą su pieno linija. Ir pašarų be didesnio vargo prisiruošdavo, nors teturėjo baltarusišką šieno presą. „Smagu būdavo, saulei tekant, darbuotis: vienas žolę nusipjaudavau, susigrėbdavau ir supresuodavau“, — pameina Romas. Dabar pašarų ruošia neapsieina be samdomų darbininkų. „Pats, kai geras oras, traktoriuku išdardu šieno pavartyti“, — šypsodamasis kalbėjo Romas. Ir melžėjas reikia samdyti. Šeiminkai giria Eugeniją ir Dianą, rūpestingai gyvulius šeria Janina. Užtat ir pieno kokybė visuomet gera. Kemerai nuo seno dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje, o iš jų karvučių pieno gaminamas prestižinis įmonės kietais sūris DŽIUGAS, apie kurį žino ne tik Lietuva, bet ir pasaulis“, —

gyrė darbščius šeiminkus „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktoriaus pavaduotoja Liudvina Skurdelienė.

„Nebijome jokių tikrintojų, o savo karvučių pienelį geriame drąsiai“, — sakė Stasė. Ji emociškai papasakojo, kaip, pastebėjusi kylantį pieno bakteringumą, nors jis ir nebuvo ypatingai didelis, ieškojo problemos priežasčių. Visą pieno liniją dezinfekavo, kiekvieną alkūnę ištikrino, net „Deleval“ firmos konsultantus kvietėsi, bet savo pasiekė. Toks poelgis geriausiai demonstruoja, jog pieno ūkyje vyrauja sąžiningas požiūris į partnerystę su pieno perdirbėjais.

Kemerų karvių bandoje vyrauja holšteinų veislė. „Iš karvės kaip iš

fabriko pieno nespaudžiame, todėl bandoje 6-7 laktacijų piendavės“, — sakė šeiminkas. Pernai vidutiniškai iš karvės primelžta po 6-7 tonas 4,5 proc. riebumo ir 3,5-3,6 proc. baltymingumo pieno.

Kadangi Kemerai priklauso Holšteinų veislės galvijų asociacijai, tai ir nemažai pasaulio su šios asociacijos nariais pamatė. „Dažniausiai į užsienį keliaujame su jau pažįstamais ūkininkais, kurie sudaro grupės branduolį, tai tokios kelionės bendraminčių būryje tampa dar mielesnės“, — sakė Romas.

Viena iš paskutiniųjų kelionių — į Gruziją praėjusių metų spalio pabaigoje. Ten žmonės dar tebesikabina į gyvenimą, panašiai kaip ir Lietuvoje po 1990-ųjų metų. „O

Austrijoje ir Šveicarijoje gyvenimas — tarsi atviruke“, — kelionių įspūdžiais dalijosi Romas. Neatsitiktinai į ūkininko atvykusios aplankyti Lietuvos pieno ūkių asociacijos direktorės Justės Grybinaitės klausimą, kur norėtų dar kartą sugrįžti, šeiminkas nedvejodamas atsakė: „Į Šveicariją“. Kadangi ūkyje dirba samdomi darbininkai, į keliones Stasė ir Romas gali išvykti drauge. Jau visą Europą, ko gero, yra apkeliaavę, be to, lankėsi Egipte ir Izraelyje, kur susipažino su tų šalių ūkininkavimu. Sunku būtų ir išvardinti visas keliones. Dar šeiminkas prisiminė apie Sibiro kraštą, kur lankėsi Sverdlovske, Krasnojarske, Tiumenėje. Regėjo didžiulias naftos versloves, upeliais tekančią naftą ir įspūdingą tundrą. Abu labai brangina knygas: jų galybė visame name — ne tik pirmame, bet ir antrame aukšte. Tarp jų rasime ir daug kam neregėtų. Be to, Romas mėgsta kolekcionuoti senovinius virdučius, turi potraukį istorinėms relikvijoms. Gal toks potraukis susietas su šeiminko neeiline gimimo diena — vasario 16-ąją — Lietuvos nepriklausomybės ištakomis. Patriotinė dvasia jo nepaleido ir rūsčiosiomis 1991 metų sausio 13-osios dienomis.

„Su vyresnioju sūnumi Svajūnu ir marčia vykome į Vilnių. Jaunėlį Ramūną su mama palikome namuose, nes tuomet vaikinus prievarta gaudė tarnauti sovietinėje armijoje. Laisvės gynėjų gretose pasiskirstė: vaikai liko prie televizijos bokšto, o aš stovėjau prie Parlamento“, — prisiminė sunkias Lietuvai dienas Romas.

Namiškiams irgi nebuvo lengva. „Per televiziją pamačiau, kad neša trumpai kirpta ir kruvina galva jaunuolį. Tiesiog rankos nusiviro — pamaniau, kad sūnus nukentėjo“, — savo tuomečius išgyvenimus atskleidė Stasė.

Dabar belieka džiaugtis, kad viskas laimingai pasibaigė. Kemerai sėkmingai ūkininkauja, o juos supa nuosirdūs žmonės. Šeiminkas ypač patenkintas bičiulytė su senais pažįstamais Irmantu Dichavičiumi, Angelina Terminine, Feliksu Norvaiša ir kitais.

O atsisveikindamas Romas atskleidė savo svajonę: šiuo metu studijuoja knygą apie dendrologiją ir ketina pasodinti parką, žinoma, ir savo pamėgtų kelionių po pasaulį neatsisakys.

Šeiminkai — dideli knygų mėgėjai.

Čia ūkininkavo Romo Kemero proseneliai, seneliai ir tėvai. Tai liudija dar tvirtos plūkto molio ūkinių pastatų sienos.

Šiam seniui svirnui, pastatytam be jokios vinies — apie 300 metų.

Jie švenčia neeilinį gimtadienį!

Vasario mėnesį neeilinių gimtadienių sukaktis ir jubiliejus šventė šeši ūkininkai, pieną tiekiantys „Žemaitijos pienui“.

40 metų gimtadienį šventė **Laima Navickienė**, gyvenanti Radviliškio rajono Pakalniškių seniūnijos Veliakiemių kaime.

50 metų jubiliejai sukako **Elenai Kleinauskienei** iš Šilutės rajono Šilutės seniū-

nijos Pagrynių kaimo, **Gintautui Kazlauskui** iš Jurbarko rajono Stakių kaimo ir **Rimvydui Vaičekauskui** iš Plungės rajono Babrungo seniūnijos Babrungo kaimo.

60 metų sukako Tauragės rajone, Dapkiškių kaime, gyvenančiam **Jurgiui Purkui**.

70 metų sukaktį atšventė **Romas Kemeris** iš

Šiaulių rajono Kairių seniūnijos Šilėnų kaimo.

Jų pasveikinti atvyko Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Justė Grybinaitė, „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktoriaus pavaduotoja Liudvina Skurdelienė, vadybininkai Petras Kulvietis, Vidmantas Bajarūnas ir Aldona Kriksčiūnienė.

*Gerb. Rimvydai
Vaičekauskai,*

Sveikiname Jus su 50-uoju Gimtadienio jubiliejumi ir linkime, kad jis taptų ta aukštuma, nuo kurios galėtumėte apžvelgti nuveiktus darbus, o naujus rikiuoti į priekį. Sėkmės, sveikatos ir stiprybės, įveikiant gyvenimiškuosius iššūkius!

Turtingi sukaktimis metai

2017-ieji Laimai ir Aurimui Navickams iš Radviliškio rajono Veliakiemių kaimo – neeiliniai. Ne tik šeiminiškė švenčia savo gražų gimtadienį – 40-oji gyvenimo sukaktis rugpjūtį aplankys ir sutuoktinį, o prieš tai gegužės mėnesį abu džiaugsis savo bendro gyvenimo dvidešimtmečiu.

Laima ir Aurimas – to paties krašto žmonės. Negana to, jie vienas kitą pažįsta nuo penktos klasės, kai drauge mokėsi pagrindinėje mokykloje.

Navickai nusipirko senutėlį namą, bet jį įsirengė taip, kad miela ir jauku būtų jame gyventi. „Labai džiaugiuosi savo namais“, – šypsodamasi sakė Laima.

(Nukelta į 6 psl.)

Laima ir Aurimas Navickai su dukromis.

Mama vaikams išaudė Tautinę giesmę

Gintautas Kazlauskas – jauniausias iš septynetuko savo brolių ir seserų, bet labiausiai pamilęs gimtąją žemę ir vienintelis su žmona Aida tėviškėje ūkininkaujantis.

Gimtajame Stakių kaime, Jurbarko rajone, lekia sutuoktinių dienos, pripildytos darbų ir rūpesčių. Čia atskriejo ir auksiniai gimtadienių jubiliejai: pirmiausia Gintauto, o po keleto mėnesių – ir Aida savąjį atšvęs.

Šeima užaugino dukrą ir sūnų. Brigita uždarbiauja Jungtinėje Karalystėje, o Eimantas įsikūręs netoli tėvų ir jiems padeda. Šiaip abu sutuoktiniai karvutes prižiūri drauge: vyras jas šeria, o žmona melžia. „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Vidmantas Bajarūnas patenkintas, kad ūkininkai darbuojasi sąžiningai, užtat ir pieno kokybė gera – riebumas 4,4 proc., baltymingumas – 3,4 proc. Karvutės pamaloninamos ne tik kokybiškais pašarais, bet ir mineraliniais priedais.

(Nukelta į 6 psl.)

Gintautas Kazlauskas.

Vyrą palaiko žmonos optimizmas

Regina ir Jurgis Purkai – Tauragės krašto žmonės, o artyn miesto juos privertė įsikurti anuometės melioracijos vajus, naikines vienkiemius.

Kolūkio gyvavimo laikais Jurgis dirbo vairuotoju – patį pirmininką vežiodavo, o Regina darbavosi prekybinėje bazėje. Dapkiškių kaime, netoli Tauragės, sutuoktiniai pradėjo kurtis 1989-aisiais.

Namą pasistatė per dvejetą metų. Tuomet patyrė nemažai vargo ir nepritekliaus. Jurgis už pajus gavo vienintelį iš ūkio „turta“ – „Gaz“ sunkvežimį.

(Nukelta į 6 psl.)

Regina ir Jurgis Purkai.

Vaikai ir tėvai dirba drauge

Elena ir Kęstutis Kleinauskai gyvena netoli Šilutės, Pagrynių kaime, o jų piendavių ferma įkurdinta Rusnės saloje, už 11 kilometrų nuo namų.

Reikia pavydėti šilutiškiams didžiulio užsispyrimo kasdien pirmyn ir atgal įveikti po 22 kilometrus, be to, per didžiuosius polaidžius dažnai būna apsemtas Rusnės plentas ir reikia palūkuriuoti eilėje, kol persikėlęs pasieki tikslą. „Nieko nepadarysi, pripratome prie tokio gyvenimo būdo ir judame į priekį, gerai, kad vaikai į pagalbą ateina“, – pasakojo Elena.

Šeiminiškė – rusnietė, o Kęstutis irgi Šilutės krašto žmogus – iš Gaidelių kaimo. Neilgai draugavę, apsigėdė ir pradėjo kurtis. Jos išrinktas labai žingeidus mokslui: baigęs net keletą mokyklos įstaigų – Šilutės profesinę technikos mokyklą, Viešvilės ir Klaipėdos žemės ūkio technikumus. Ir tuo nepasitenkino – neakivaizdžiai baigė tuometį Lietuvos žemės ūkio universitetą, įgydamas inžinieriaus mechaniko profesiją. „Net 28-erius metus iš-

Elena ir Kęstutis Kleinauskai.

dirbau Šilutės žemės ūkio mokyklos instruktoriumi ir mokytoju“, – prisimena Kęstutis. Teorinės žinios labai praverčia ūkininkaujant. Vyras turėjo ir slaptą svajonę – išmokyti sklandytuvu sklandyti, o vėliau gal ir lėktuvėliu nuo žemės pakilti, nes tokią aistrą skrydžiams kurstė netoliese esantis Šilutės aerodromas. „Esu gimęs balandžio 12-ąją – per Kosmonautikos dieną, todėl, ko gero, ir traukia padangė“, – juoka-

vo Kęstutis. Šią dieną gimusi ir dukra Milda. „Tuomet vyrui buvo 30, kai jam dukrą padovanojau“, – šypsodamasi pasakojo Elena.

Tačiau gyvenimo kasdienybė toli gražu nebuvo romantiška. Iš pradžių sutuoktiniai bandė verstis kiaulininkyste, buvo susižavėję vokiečių didžiosiomis paršavedėmis. Rusnėje 2000-aisiais metais nusipirko fermą, kur vienu metu laikė apie 200 kiaulių.

(Nukelta į 6 psl.)

Mūsų veteranai

Skleidžianti gyvenimiškąją šviesą

Net 37 metus „Žemaitijos pieno“ bendrovėje šviežių pieno produktų cecho meistrė dirbusi Zita Vaitkuvienė su šypsena prisimena daugelį savo bendradarbių, pelnytų apdovanojimų, iš kurių pats išsimintiniausias pažymėtas 2007-ųjų vasario 28 dieną.

Algirdas Dačkevičius

Būtent šių metų vasario 28-ąją sukanka dešimtmetis, kai Zita nebedirba „Žemaitijos piene“, bet jos žvilgsnis nuolat aplanko įmonės vadovo Algirdo Pažemecko įteiktą pagerbimo raštą, tarsi palydovą į kitą gyvenimo etapą. Dar ir dar kartą akys klaidžioja padėkos žodžiais: „Žmogus nepakartojamas laike, nepakartojamas žemėje. Kiekvienas gyvenime skleidžia šviesą — ryškią ar blankią, tačiau ypatingą... Dėkojame už ją ir ilgus, turiningus bendradarbiavimo metus“.

Zitos tėviškė — Telšių rajonas. Už Žarėnų — Vertininkų kaimas, kur ji gimė, vėliau keliavo į Feliksavo pradinę mokyklą, Žarėnų vidurinę. Zita prisimena, jog jos tėvelis kaimynų buvo vertinamas mokyčiausiu žmogumi kaime. Jis dirbo apylinkės pirmininku, vėliau — fermos vedėju, profesionaliai išmanė žemės ūkio darbus, nes buvo baigęs Lančiūnavos žemės ūkio mokyklą. Mamai rūpesčių užteko namuose, kur augo ketvertas vaikų.

Iš Žarėnų Zita pasuko į Telšius. Septyniolikametė mergina įsidarbino tuometėje skaičiavimo mašinų elementų gamykloje. Iš pradžių stažavosi Vilniuje, o telšiškėje gamykloje reguliuotoja išdirbo palyginti neilgai — šešetą metų. Mat šviesaus atminimo draugė Aleksandra Vilkienė pakvietė dirbti į tuometę Telšių pieno gamyklą, įsikūrusią Daukanto gatvėje. Tai buvo 1970-ieji metai. Zita šauniame kolektyve išdirbo 15 metų, kol pradėjo veikti naujoji sūrių gamykla — da-

Zita apie 1977-78 metus.

bartinė „Žemaitijos pieno“ įmonė.

Iš senosios pieninės jai labiausiai įstrigo inžinierė technologė Genovaitė Gabiūnienė. „Tai sąžiningumo įsikūnijimas. Ji mokė visus dirbti sąžiningai ir labai atsakingai“, — sakė Zita. Iš tų laikų nepamirštama gamybos direktorė Irena Baltrušaitienė, laboratorijos viršininkė Gražina Norkevičienė, technologė Alma Maksimovienė.

Zita iš pradžių naujojoje įmonėje dirbo laboratorijoje, o vėliau perėjo į nenugrieb-

to pieno produktų cechą (dabar šviežių pieno produktų cechas). Ji su pagarba prisimena tuometiškus cecho viršininkus Kostą Tamulėną, Algirdą Bladžinauską. „Tai vadovai, į kuriuos galėjai kreiptis visais klausimais, ir visuomet gaudavai vertingų patarimų“, — šypsodamasi pasakojo Zita.

Veteranė džiaugiasi sutikusi tokius puikius bendradarbius kaip varškės ir sūrelių cecho meistrę Vidą Kaveckienę, šviežių pieno produktų cecho meistrus Vaidotą Ruškį, Edmundą Zalepūgą. Darbštumo ir atsakomybės, siekiant kuo geresnio rezultato, niekuomet netrūko aparatinkams Ričardui Končiui, pilstymo ceche dirbančiai Aldonai Jucienei, raugų gamintojoms Janinai Meškauskienei, Rūtai Brazdauskienei ir daugeliui kitų.

Pasak Zitos, tokioje gamykloje, kur perdirbamas pienas, darbo atidėlioti negalima, todėl žmonės dirbo ir dabar dirba tiek, kiek reikia ir dar daugiau, kad būtų pagaminami kuo kokybiškesni produktai, o įmonės vardas tariamas su pasididžiavimu. Moteris ne tik šauniai dirbo, bet ir buvo aktyvi visuomenininkė. Vartant rajono spaudą ir „Pienininkystės“ laikraščius, dažnai randame jos pavardę. Zita buvo renkama į tuometę miesto valdymo tarybą, priklausė įmonės profsąjungos komitetui ir stebėtojų tarybai. O kiek laisvalaikio keliauta! Dabar ir galvą reikia pasukti, prisimenant tuometes išvykas šaunių bendradarbių būryje. Lankytasi Maskvoje, Leningrade, Latvijoje, Estijoje, Užkarpatėje, Kryme, Uzbekijoje, Bulgarijoje, Vokietijoje, Italijoje ir kitur.

Zita su džiugesiu kalba, jog labai vertina įmonės vadovybės dėmesį ilgai kolektyve dirbusiems darbuotojams. Jai ypač įsiminė įspūdingas renginius, surengtas įmonės veteranams, išdirbusiems dvidešimt ir daugiau metų. Ir dabar malonų susitikimą pri-

Zita Vaitkuvienė.

mena „Žemaitijos pieno“ teritorijoje, šalia tako į įmonę, pastatytas didžiulis proginis akmuo. Šildo ir nuotraukose jam žinti momentai. Ir dabar Zitai malonu sutikti ar bendrauti su buvusiais bendradarbiais. Ji vertina visus, bet šiuo metu dažniausiai susitinka su Vida Kaveckiene, Eugenija Paždagyte, Genovaite Gabiūniene, Aurelija Česuliene.

O gyvenimas Zitai taip susiklostė, kad ją nuolatot supa meno pasaulio žmonės. Sūnus Rytis baigė Dailės akademiją ir dirba architektu, o marti — menotyrininkė. Tarp giminaičių irgi netrūksta panašios profesijos žmonių. Anūkėlė, ir ta vien tenisu nepasitenkino. Nors laurus skina savo amžiaus įvairiose varžybose, nutarė ir baletą išbandyti. Mokėsi šio meninio šokio subtilių pas Eglę Špokaitę, o šiuo metu — pas kraštiečių Nerijų Jušką.

Gyvenimiškąją šviesą nušvinta malonūs Zitos prisiminimai apie prasmingai prabėgusį laiką, suspindi akys kalbant apie tai, ką jai geriausiai gyvenimas padovanojo. Ir tuomet atplaukia garsaus rašytojo ir lakūno Antuano de Sent Egziuperi taiklūs pastebėjimai, jog: „nėra didesnės vertybės už žmogaus bendravimą su žmogumi“.

Senajoje pieninėje: (iš kairės) Albertas Ščiupokas, Zita Vaitkuvienė, Zita Juciuvienė ir Aleksandra Vilkienė.

Išvykoje Italijoje, prie Vezuviujaus ugnikalnio.

Zitos Vaitkuvienės išleistuvės iš „Žemaitijos pieno“ bendrovės 2007 metais.

Prie veteranų akmenų „Žemaitijos pieno“ teritorijoje: (iš kairės) Irena Šaltmerienė, Eugenija Paždagyte, Galina Zubavičienė, Angelina Maknickienė, Zita Vaitkuvienė ir Zenonas Baltrušaitis.

Turtingi sukaktimis metai

(Atkelta iš 4 psl.)

Jos daug kūrybiškumo idėja, kad kiekviena kėtelė būtų unikalė ir patraukli. Čia dažnai garuoja pačios rankomis iškepta duona, šeimyna palepinama kulinariniais gardumynais.

Apie šeimos įkurtuvių rūpesčius ir šaunų ūkininkavimą „Pienininkystės“ laikraštyje rašėme prieš dvejetą metų. Tuomet džiaugėmės, kad Laima sugeba ne tik savo piendaves puikiai prižiūrėti, melžti kokybišką pieną, bet ir spėja dalyvauti melžėjų varžytuvėse ir iš ten grįžti su aukščiausiais įvertinimais. Džiaugiamės ir jos dešiniąja ranka sūnumi Matu, kuris su mama dalyvaudavo tokiose varžytuvėse bei ją moraliai palaikydavo.

„Dabar Matas labiau su tėveliu bendra kalbą randa: kartu visus žemės ūkio darbus, sėdę prie traktoriaus vairo, nudiirba, drauge ir į medžioklę savaitgaliais traukia“, — šypsodamasi pasakojo Laima.

Prie jų prisijungė ir vyresnioji dukra Barbora. Žinoma, šiuo metu vaikai — medžioklės varovai,

bet ateis laikas, kai taps medžiotojais. To neatmeta ir dukra, nepriklaistoringai šaudanti į taikinį.

Mažoji Morta — darželinukė. Bet ir ji turi pomėgį. Pasak mamos, prieš šv. Kalėdas labai gražiai dainavo bažnyčioje. Kokie vaiku ateities planai, šiandien dar sunku pasakyti, to nežino ir dvyliktoję Barbora, o jos brolis Matas, nors trejetą metų jaunesnis, svajuoja apie mokslus Aleksandro Stulginskio universitete. Gal vėliau ir jaunuojų ūkininku taps.

„Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirmo vadybininkė Aldona Kriksčiūnienė džiaugiasi sąžiningai ūkininkaujančiais Navickais. Jie dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje, melžia aukštos kokybės: 5 proc. riebumo ir 3,5 proc. baltymingumo pieną. Karvių banda — vidutiniškai 4-5 laktacijų, o iš karvės vidutiniškai primelžia 6,5-7 tonas pieno.

Navickai daugiau kaip dešimt metų bendradarbiauja su „Žemaitijos pieno“ bendrove ir yra patenkinami partneryste. Jie buvo kvies

ti geriausių ūkininkų pagerbimo šventę Klaipėdoje, kur yra pelnę nominaciją už geriausią pieno kokybę. Darbštuliai pamaloninami ir Radviliškio rajono ūkininkų šventėse — buvo įvertinti „Pažangiausio metų ūkio“ prizų.

Puikią pieno kokybę labai lemia visaverčiai pašarai. Aurimas pastebėjo, kad ekonomiškiau nupjautą žolę slėgti į tranšėją ar dėti į kaupus. Nauda įvairiapusė: gėrokai pigiau negu ruluojant, nes nereikia pirkti brangios plėvelės, atlyginti už rulonavimą, bet ir per šienapjūtę sutaupoma nemažai brangaus laiko.

Šeimnininkas džiaugiasi, kad ir technikos ūkis pasipildė nauju traktoriumi bei priekaba.

Navickai užsiminė, jog juos maloniai nuteikia atjaunėjantis kaimas. „Jeigu prieš 20 metų daugelyje sodžiaus trobų buvo po „bobutę“, tai dabar aidi jauni balsai“, — pastebėjo Aurimas. Žinoma, jaunos šeimos ne ūkininkauja, bet darbą susiranda artimiausiame mieste.

Mama vaikams išaudė Tautinę giesmę

(Atkelta iš 4 psl.)

Šeimnininkas užsiminė, jog jų ūkis mišrus — pernai augino ne tik grūdinių kultūrų, bet ir žirnių. Užteko jų sau ir dar pardavė.

Žmona apie pienininkystę puikiai nusimano, nes jos profesija — zootinžinierė, be to, perpranta ir ūkio buhalteriją. Vyras jai negailėjo gerų žodžių už puikius kulinarius sugebėjimus. Aida šypsodamasi irgi pagyrė sutuoktinį, kad visus darbus kuo puikiausiai išmano: ne tik technikos remonto subtilybes, bet su vaikais pasistatė savo rankomis tvartą ir arkinį sandėlį.

Jaukiame kambaryje besišnekučiuojant, žvilgsnis užkliuvo už ant sienos pakabintų paveikslų. „Tai mamos Kazimieros kryželiu išsiuvinėti darbai, ji buvo ne tik puiki siuvėja, audėja, bet ir kaimo giedotoja“, — pasakojo Gintautas.

Darbščių ir sumanių tėvų likimus buvo sukrėtusi tremtis. Juk tuomet, siautėjant stalininiam reži-

mui, užteko kaimynui kaimyną paskusti. Sibire gimė ir dvejetas Gintauto sesučių.

Grįžę iš tremties, tėvai tikėjo Lietuvos ateitimi. Mama, sulaukusi Nepriklausomybės atkūrimo, visiems vaikams, sėdusi į senutėles audimo stakles, išaudė po rankšluostį su Tautinės giesmės žodžiais. Nepamiršo ir bažnyčios — jai padovanojo audinį su išaustu Maironio eilėraščiu „Kur bėga Šešupė“.

Šviesios atminties senolei visą laiką rūpėjo Lietuvos reikalai. Apgailėstaudama dėl nevykusių politikų poelgio, ji vis prisimindavo mūsų tautos patriarchą Joną Basanavičių, kuris visa širdimi mylėjo Lietuvą ir jai skyrė savo gyvenimą.

Tremtis ir ten patirti vargai šios moters nepalaužė — Anapilin ji iškeliavo, sulaukusi solidaus amžiaus — net 96-erių metų.

Bet paliko ryškūs pėdsakai. Ne tik vaikuose, bet ir jos darbuose, kurie iškalbiai liudija apie prasmingai nugyventus metus.

Vyrą palaiko žmonos optimizmas

(Atkelta iš 4 psl.)

Šeima bandė auginti kiaules, turėjo keletą veislinių, pardavinėjo paršelius, bet pagaliau pamatė, kad iš tokio verslo mažai naudos. Jurgis, norėdamas išsiversti, sezoniniams darbams vykdavo į Norvegiją. Ten uždirbtus pinigus skyrė namo langams susidėti, taip pat nusipirko šiojį tokį traktoriuką. Žmona, viena besidarbuodama, nemažai sveikatos padėjo. Namą irgi abu įrengė, todėl ir dabar jo interjeras, alsuojantis medžiu, šeimnininkams prie širdies.

Regina — didelė optimistė, nors gyvenimas jos nuo jaunumės nelėpino. Anksti mirė mama. Pamei, paliko jos audimo staklėse nebaigti austi drobų rietimai. „Sėdau į stakles ir ašarodama baigiau mamos pradėtą darbą“, — prisiminė moteris. Pasirodo, ji nuo jaunų dienų buvo perpratusi ne tik keturnytį, bet ir aštuonnytį drobių raštą austi. Iš prigimties Regina — meno žmogus: yra baigusi tuometę Klaipėdos meno mokyklą.

O abu sutuoktiniai — buvę kla-

siokai, bet mokykloje vienas į kitą nežvilgčiojo. Matyt, gyvenime reikėjo jiems toliau atsitraukti, kad galėtų įvertinti visus plusus ir minusus. „Patiko, kad mano išrinktasis negėrė ir nerūkė“, — šypsodamasi prasitarė Regina. Šeima užaugino dvejetą sūnų, bet nė vienas iš jų arčiau nepasiliko. Robertas vyksta į užsienį uždarbiauti, o Tadas įsikūręs Klaipėdoje. Senelius džiugina dvejetas anūkių, ypač meilus penkiametis Nedas, o Liepa dar mažutė.

Sutuoktiniai ūkininkauja dviese. Visą susikūrę daugiausiai savo rankomis. Dalyvavo tik Pusiau natūrinio ūkio programoje. Ūkininkavimą riboja ir griežti Pagramančio regioninio parko reikalavimai — sumanę taip lengvai naujo ūkinio statinio nepastatysi, yra ir kitokių visokių apribojimų. Netoliese — Pilaitės piliakalnis, teka upė Jūra.

Nors daug laiko pareikalauja ūkio darbai, Jurgis suranda vieną kitą valandėlę ir savo bityne pasidaruoti. Žinoma, visuomet jo šalia yra visur suspėjanti žmona Regina. „Jau 14 metų, kai vyras su

bitelėmis draugauja ir vieni kitų neskriaudžia. Žinoma, darbštulės, nenorėdamos atiduoti savo medaus, ir įgelia, bet Jurgiui tai — nė motais, nes nėra alergiškas. Iš pradžių turėjome vieną avilį, o šiuo metu — ketvertą“, — atskleidė vyro pomėgį žmona.

Regina ir Jurgis užsiminė, jog visą laiką bendradarbiauja tik su „Žemaitijos pieno“ bendrove. Jai tiekia kokybišką pieną, todėl lankydamosis pas ūkininkus „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirmo vadybininkas Vidmantas Bajarūnas paragino juos dalyvauti kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje. Ši tvarka yra skatinanti ir motyvuojanti kuo geriau šeimnininkauti pieno ūkyje, be to, už kokybišką pieną mokami priedai.

Šeimnininkai — bendruomeniški žmonės — su visais kaimynais puikiai sutaria, o su Nijole ir Juozu Skužinskais ir kalėdinėmis dovanėlėmis pasikeičia. Šeimnininkė laukia, kad kuo greičiau pasibelstų pavasaris, nes jai rūpi gėlynai. Ypač Regina mėgsta auginti rožes, kurios tikra sodybos puošmena.

„Žaliojoje savaitėje 2017“ — gausus „Žemaitijos pieno“ asortimentas

Sausio 20-29 dienomis Vokietijos sostinėje Berlyne šurmuliavo tarptautinė paroda „Žalioji savaitė 2017“.

Renginys, kaip visada, sulaukė gausaus dalyvių dėmesio, įspūdingo lankytojų skaičiaus bei garbių svečių iš įvairių šalių. „Žemaitijos pienas“ jau tradiciškai Lietuvai atstovauja savarankiškai, ne išimtis buvo ir šie metai.

Įspūdingas standas traukte traukė praeinančiųjų akį, o nuotaikin-

gai nusiteikęs kolektyvas visus sveikino nuoširdžiomis šypsenuomis bei kvietė pasižiūrėti, paragauti ir įvertinti gausų „Žemaitijos pieno“ produktų asortimentą.

Mūsų lūkesčiai pasitvirtino — sūris DŽIUGAS sparčiai populiarėja Vokietijoje.

(Nukelta į 8 psl.)

Vaikai ir tėvai dirba drauge

(Atkelta iš 4 psl.)

Kol kiaulienos kainos buvo neblogos, galėjo verstis, bet vėliau, joms kritus, nebuvo įmanoma sudurti galo su galu. Visą laiką turėjo ir keletą karvučių, tai nusprendė sukurti į pieno ūkio verslą. Dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvų paramos programose, bet ūkininkauti Rusnės saloje, kuri priklauso Nemuno deltos regioniniam parkui, nebuvo paprasta. Biurokratai vilkino išduoti leidimus mėšlėdei statyti. Net gerą pusmetį vargo Kleinauskai su jais, kol įveikė. Nieko stebėtino, kad, norėdami greičiau atsistoti ant kojų, ūkininkai ieškojo kuo geresnių variantų. Buvo perėję ir į vieną pieno kooperatyvą, bet pajuto, kad su jo vadovais — ne pakeičiui, nes šie daugiau švaistė negu taupė, be to, vėluodavo atsiskaityti už parduodamą pieną. Visai

kas kita „Žemaitijos pieno“ bendrovėje, kur ūkininkas yra vertinamas ir su juo laiku atsiskaitoma. Taip galima planuoti savo pajamas ir išlaidas. Ūkininkus aplankęs ir šeimnininkę pasveikinęs su gražiu gimtadienio jubiliejumi „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirmo vadybininkas Petras Kulvietis pagyrė Kleinauskus už darbštumą ir melžiamą geros kokybės pieną.

Šeimnininkai karvėms negaili visaverčio pašaro. „Auginame apie 20 hektarų grūdinių kultūrų ir nuėmę derlių nusišamdome mobilųjį malūną, kuris gyvuliams primala puikių miltų, piendavėms duodame kukurūzų ir rapsų, taip pat įvairiausių mineralinių priedų“, — pasakojo Elena.

Ji gyrė dukrą Mildą, įsikūrusią Sausgalviuose ir skubancią mamai padėti karves melžti, taip pat rusnietį sūnų Karolį, kuris su svainiu

Robertu bei draugais visuomet prišoka prie svarbiausių šienapjūtės ir kitų žemdirbiškų darbų. Pasirodo, ir Elena moka vairuoti traktorių, bet jai nereikia prievyrų prisijungti, juk ir taip daugybę darbo turi, be to, senutėlė savo ligotą mamą prižiūri.

Kleinauskai, reikalui esant, į kaimynų petį gali atsiremti. Puikiai susitaria su Snieguole ir Gedimynu Radvinskais, Sauliumi Mikeliūnu, žemės ūkio bendrovės „Sala“ kolektyvu.

Smagu, kad vaikai neišsilakstė po svetimus kraštus, o ir anūkeliai — Roberta, Tadas ir Julius — visuomet šalia, — šypsodamasi kalbėjo Elena. Berniukus ypač traukia technika.

Ūkininkai gyvi ne vien darbu. Jie svajuoja ateityje Pagryniuose pasistatyti namą ir puoselėti sodybos aplinką.

Dėl 2 procentų pajamų mokesčio sumos

Gerbiami bendrovės darbuotojai,

Primename, kad iki gegužės 1-osios 2 procentų Jūsų pernai sumokėta pajamų mokesčio suma Jūs galite paremti Lietuvos pieno ūkių asociaciją, kurios kolektyviniais nariais yra „Žemaitijos pieno“ įmonių grupės įmonės ir ūkininkai. Lėšos būtų skiriamos įmonių grupių darbuotojų, asociacijos narių ir kitų bendruomenės narių minimaliems socialiai priimtiniams poreikiams tenkinti, kvalifikacijai tobulinti, sveikatos priežiūrai užtikrinti, padėti nelaimės ar ligos atveju ir kt.

Pernai tam skyrėme 7666 Eur. Iš jų skirta įmonių kolektyvams: „Žemaitijos pienui“ – 4335 Eur; „Nepriklausomai tyrimų laboratorijai“ – 560 Eur; „Šilutės Rambynu“ – 744 Eur, paramos akcijai, artėjant Rugšėjo 1-ajai – 2027 Eur.

Kur gauti prašymo blanką, ar galima jį užpildyti ranka?

Spaustuviniu būdu pagamintus prašymo blankus išduoda Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracija arba apskričių valstybinės mokesčių inspekcijos ir jų teritoriniai

skyriai (toliau – AVMI). Blankai yra pildomi ranka. VMI prie FM interneto svetainėje www.vmi.lt skelbiama prašymo FR0512 forma, skirta pildyti kompiuteriniu būdu.

Ką privalo atlikti asmuo, norintis per pajamų mokesčių suteikti paramą asociacijai?

Gyventojas, apsisprendęs per pajamų mokesčių suteikti paramą Lietuvos pieno ūkių asociacijai, turi užpildyti nustatytos formos FR0512 prašymą (toliau – Prašymas), kurį gali pateikti VMI vienu iš kelių būdų: elektroniniu būdu, įteikiant tiesiogiai teritorinės VMI atsakingam darbuotojui arba išsiųsti paštu užklijuotame vokė. Vokais ir pašto ženklais ap rūpinsime nemokamai.

Prašyme gyventojas turi nurodyti savo vardą, pavardę, asmens kodą, nuolatinę gyvenamąją vietą (adresą) ir tokius duomenis apie paramos gavėją:

* teisės aktų nustatyta tvarka suteiktą juridinio asmens identifi-

cinį numerį (kodą);

* ataskaitinį mokesčių laikotarpį (2016 m.) ir paramos gavėjui prašomą pervesti pajamų mokesčio dalį procentais (iki 2 procentų).

Šiuos veiksmus gyventojas turi atlikti pasibaigus kalendoriniams metams iki kitų metų gegužės 1 dienos. Toks yra prašymo pateikimo galutinis terminas (pavyzdžiui, 2016 metų mokesčio laikotarpio – iki 2017-05-02).

Lietuvos pieno ūkių asociacijos rekvizitai: įmonės kodas 180878484, buveinės adresas: Luokės g. 73, Telšiuose. Telefonai pasiteirauti: (8~444) 22219 (Renata), (8~610) 08187 (Rigilda).

Skiriantysis 2 proc. sumokėtos savo pajamų mokesčio sumos „nepraranda nė cento“, tačiau savo geros valios dėka parama bendruomenės nariams, kuriems ši parama labiausiai reikalinga. Tik su Jūsų pagalba mes galime nuveikti daugiau.

Iš anksto dėkojame.

LPŪA valdyba

Dėmesio!

Siekiant padėti vyresniųjų klasių moksleiviams ir jauniems, besimokantiems asmenims pasirenkant profesiją, kviečiame ŽEMAITIJOS PIENO darbuotojų ir ūkininkų vaikus atlikti praktinį ar įsidarbinti vasaros atostogų laikotarpiu. Yra galimybė suteikti vardinę ŽP studijų stipendiją.

Dėl išsamesnės informacijos prašome kreiptis į mokymų vadybininkę Kristiną Sutkienę arba skambinti telefonu (8~444) 22389.

Laukiame Jūsų laiškų aktualiais klausimais el. paštu: k.sutkiene@zpienas.lt

Pieno gamintojų dėmesiu!

Parduodami naudoti pieno šaldytuvai (1 vnt. – 2000, 3 vnt. – 500 litrų talpos).

Dėl išsamesnės informacijos kreiptis telefonu 8~687 78886.

Per septynetą metų – 2,5 tūkstančio išmokusių plaukti antrokėlių!

Nuo vasario pirmosios prasidėjo socialinės akcijos „Telšiuose antrą klasę baigi – plaukti moki!“ antrasis etapas. Pirmieji į „Ateities“ progimnazijos baseiną atvyko „Krantas“ progimnazijos 2c klasės mokiniai su savo mokytoja. Be šios mokyklos, plaukimo užsiėmimus lankys Vincento Borisevičiaus gimnazijos, „Ateities“ progimnazijos ir „Saulėtekio“ pradinės mokyklos antrokėliai.

Pasak „Ateities“ progimnazijos direktorės Ritos Motiejūnienės, šie mokslo metai jau septinti sėkmingos partnerystės ir bendrabavimo metai tarp „Žemaitijos pieno“, Telšių rajono savivaldybės ir Telšių „Ateities“ progimnazijos. Nuo 2010 metų vykdomame projekte išmoko plaukti ir saugiai elgtis vandenyje 2090 mokinių, o šiais mokslo metais jų skaičius padidės dar 404! Vadinasi, sėkmingai bus įpusėtas trečias tūkstantis antrokėlių, išmokusių plaukti ir saugiai jaustis vandenyje.

„Žemaitijos pieno“ inicijuojamos akcijos metu vaikams sudaroma

24 valandų plaukimo programa, kuri tęsiasi beveik tris mėnesius. Grupėmis suskirstyti antrokai mokomi pagrindinių plaukimo subtilybių, elgesio taisyklių vandenyje. Kad įdėtos pastangos neliktų neįvertintos, baigus mokymosi programą, vyksta parodomosios plaukimo varžybos, į kurias kviečiami ir vaikų tėvai. Moksleiviai pademonstruoja, ką išmoko, varžosi tarpusavyje su bendraamžiais. O kad šventė būtų dar smagesnė, stebėti varžybų visada atvyksta ir Žirafa – linksmasis „Pik-Nik“ plėšomų sūrio dešrelių personažas. Ji talki-

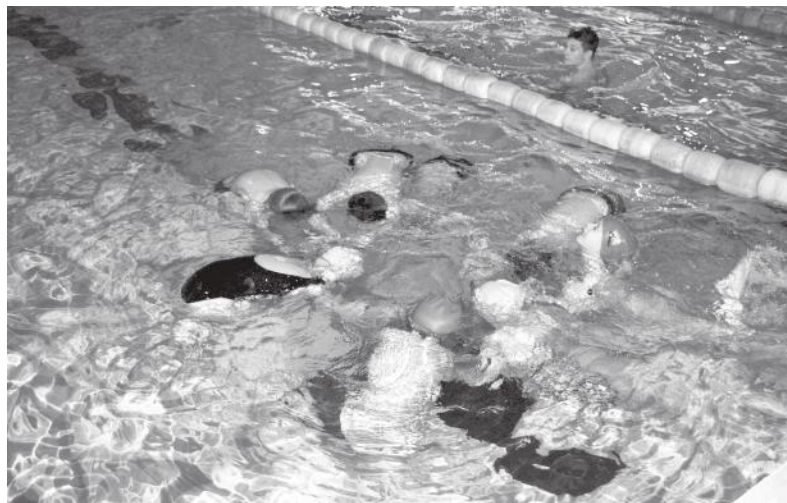
na išrenkant geriausiai įsivadinusius plaukimo techniką ir greičiausiai įveikusius baseino ruožą. Varžybų nugalėtojai ruošiasi mokslo metų pabaigoje vykstančiam parodomajam plaukimui, kur išrenkami metų plaukikai. Vaikus moko plaukti ilgametę patirtį turintys plaukimo treneriai: Telšiuose „Ateities“ progimnazijos kūno kultūros mokytojai Inga Zeniauskienė, Lilija Puodžiukaitienė ir Vytautas Mickus.

Akcijos organizatoriai prisimena, jog pirmieji jos gyvavimo žingsniai buvo nedrąsūs. Tačiau „Žemaitijos pieno“ darbuotojų priimti sprendimai netrukus pasiteisino: pradinukai degė noru dalyvauti plaukimo užsiėmimuose, o jų tėvai pradėjo išsamiau domėtis plaukimo nauda augančiam organizmui. Kad per vasarą ugdyteliams pirmokai turėtų tokią pat galimybę kaip ir didesni jų draugai, akcija vis pratęsiama.

Visuomenės sveikatos specialistai apie plaukimo užsiėmimų naudą galėtų papasakoti labai daug. Plaukimas augančiam organizmui yra visapusiškai naudingas. Jis prisideda prie bendravimo, emocinio, socialinio vaikų vystymosi. Išmokęs plaukti mažametis pradeda labiau pasitikėti savimi, geba padėti kitiems. Teisingai plau-

kiant stiprinama širdis, plaučiai, gerinama kraujo apytaka, teigiamai veikiama centrinė nervų sistema, sparčiau vystosi raumenys. Be to, plaukimas didina imuninės sistemos atsparumą ir užkerta kelią daugeliui ligų. Todėl tai – ne tik smagus, bet ir naudingas užsiėmimas.

Neatsitiktinai graži telšiškių idėja mokyti vaikus plaukti pasklido po Lietuvą. O už tai pedagogai, vaikai ir jų tėveliai dėkingi akcijos iniciatoriui ir pagrindinei rėmėjai „Žemaitijos pieno“ bendrovei.

Pirmieji į „Ateities“ progimnazijos baseiną dalyvauti šių metų antrojo etapo plaukimo užsiėmimuose atvyko „Krantas“ progimnazijos 2c klasės mokiniai su savo mokytoja. Čia juos pasitiko plaukimo treneriai Lilija Puodžiukaitienė ir Vytautas Mickus.

Parduoda

Techniką

Šieno presą „Krone“ (kaina 2200 Eur). Tel. 8~650 43527.

Ritininį presą KRONE ROUND PACK MULTI-CUT 1250. Tel. 8~619 49493.

Cisterną (3 kub.m, srutomis), lenkišką šienapjovę (1,85 m), GAZ rėmą (su ašimi) ir ratus. Tel. 8~627 58106.

Priekabą 2PTS-4, grėblį-vartytuvą „Dobilas-3“. Tel. 8~615 28934.

Šakes rulonams vežti (įsmeigiamos, montuojamos prie traktoriaus galo). Tel. 8~642 45085.

Traktoriaus priekabą. Tel. 8~621 34876.

Akėčias, tepalą M10G2K (205 l). Tel. 8~613 18102.

Traktorių MTZ-52, priekabą, kratytuvą, kasamąją, grėblį „Dobilas-3“, kultivatorių, puspriekabę (ant 2 ratų), akėčias, 10 t cisterną. Tel. 8~600 22512.

Pelkines lėkštes, 6 t kratytuvą, malūną, pieno šaldytuvą, melžimo aparatą, plūgus (3-4 korpusų), traktorių T-25 (savos gamybos su dokumentais) šienainio rulonus (plėvelėje). Tel. 8~671 82574.

Gyvulius

Romanovų veislės avis ir jų prieauglį. Tel. 8~639 13247.

Kitas prekes

Miežius, šienainį, šieną, šiaudus, malūną, daržovių smulkintuvą, cisterną (1 t), aliumininę cisterną (700), metalinius lovius. Tel. 8~698 57257.

Šieną (spuduluose, kaina 80 ct/vnt.). Tel. 8~685 70971.

Gelžbetoninių konstrukcijų daržinės (18x54, 2 vnt.), fermą („kliuškinė“, 21x72), sijas (įvairių ilgių), perdengimo ir sienų plokštes. Tel. 8~682 30908.

Lovius kiaulėms, traktoriaus pakabinamą dėžę, melžimo aikštelę (2 vietų). Tel. 8~655 10490.

3-5 t cisternas vandeniui. Tel. 8~615 93086.

Žirnius pašarui (sausis, geltoni). Tel. 8~620 40796.

Perka

Techniką

Vokišką savaeigę šienapjovę „Fortschritt E-302“ (gali būti iškomplektuota). Tel. 8~613 18102.

Gyvulius

Ūkininkas – mėsinis buliukas (nuo 1 iki 4 savaičių) auginti, šiaudus (rulonuose). Tel.: 8~699 26723; 8~657 92605.

Galvijų prieauglį (nuo 300 kg), veršelius (skersti), kiaules, avis. Sveria elektroninėmis svarstyklėmis. Pasiiama patys. Atsiskaito iš karto. Tel. 8~675 50947.

Brangiai traumuotas karves, telyčias, bulius (pasiiama greitai, atsiskaito iš karto, išrašo sąskaitas-faktūras, dirba kasdien ir savaitgaliais). Tel. 8~646 70184.

Siūlo darbą

Reikalingi: šerikas-traktorininkas ir melžėja (gali būti šeima) dirbti pieno ūkyje, netoli Plungės. Apgyvendina. Tel. 8~620 25835.

30-ojo gimtadienio proga:

Petrą Kulvietį (vasario 11 d.) — Žaliavos pirkimo vadybininką;
Eglę Adomavičiūnę (vasario 20 d.) — produktų vystymo technologę;
Darių Junkarį (vasario 23 d.) — autokrautuvo vairuotoją (ABF „Šilutės Rambynas“);
Aušrą Jurčiūtę (vasario 18 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

35-ojo gimtadienio proga:

Indrę Bagdonaitę (vasario 22 d.) — vyr. laborantę (UAB „NTL“);
Rasą Jurkienę (vasario 22 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

40-ojo gimtadienio proga:

Iloną Keliauskienę (vasario 22 d.) — rinkos vadovę;
Sandrą Balevičiūnę (vasario 26 d.) — operatorę.

45-ojo gimtadienio proga:

Ramūną Budreckį (vasario 20 d.) — aparatinininką;
Gediminą Tylą (vasario 26 d.) — apsaugos darbuotoją;
Dianą Maikštėniūnę (vasario 20 d.) — dizainerę (AB „Klaipėdos pienas“).

50-ojo gimtadienio proga:

Reginą Pavelskiūnę (vasario 8 d.) — sekretorę;
Arnold Taubę (vasario 18 d.) — vairuotoją ekspeditorių;
Brigitą Falko (vasario 3 d.) — gamybos darbininkę;
Daivą Jocienę (vasario 26 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Vandą Laukiūnę (vasario 19 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Leokadiją Demanovičiūnę (vasario 28 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

55-ojo gimtadienio proga:

Vernerį Pričiną (vasario 6 d.) — vairuotoją ekspeditorių;
Eriką Jonušienę (vasario 17 d.) — salės darbuotoją (UAB „Čia Market“);
Danutę Labovič (vasario 24 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

60-ojo gimtadienio proga:

Eugeniją Gedviliūnę (vasario 28 d.) — meistrę;
Nijolę Banevičiūnę (vasario 9 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Ireną Subačiūnę (vasario 15 d.) — gamybos darbininkę (ABF „Šilutės Rambynas“).

65-ojo gimtadienio proga:

Adolfiną Būdvytiūnę (vasario 1 d.) — pieno surinkėją.

30 metų darbo sukakties proga:

Rimą Višinską (dirba nuo 1987-02-17) — operatorių;
Povilą Petrauską (dirba nuo 1987-02-10) — laborantą vairuotoją kontrolierių (UAB „NTL“).

25 metų darbo sukakties proga:

Reginą Jončiūnę (dirba nuo 1992-02-17) — aparatinininkę (ABF „Šilutės Rambynas“);
Aretą Kubickienę (dirba nuo 1992-02-15) — „Pik-Nik“ fasavimo meistrę (ABF „Šilutės Rambynas“).

20 metų darbo sukakties proga:

Alvydą Smilgevičių (dirba nuo 1997-02-25) — krovėją;
Vytautą Kraučiuoną (dirba nuo 1997-02-18) — vairuotoją laborantą (ABF „Šilutės Rambynas“).

15 metų darbo sukakties proga:

Jadvygą Vasiutiniūnę (dirba nuo 2002-02-05) — pieno surinkėją;
Vernerį Pričiną (dirba nuo 2002-02-25) — vairuotoją ekspeditorių;
Arnold Taubę (dirba nuo 2002-02-01) — vairuotoją ekspeditorių;
Ireną Dumšienę (dirba nuo 2002-02-01) — pieno surinkėją.

10 metų darbo sukakties proga:

Virginiją Sabaliauskienę (dirba nuo 2007-02-21) — apskaitinininkę;
Laurą Rimeikiūnę (dirba nuo 2007-02-07) — ekonomistę;
Jolantą Janušauskiūnę (dirba nuo 2007-02-19) — pieno surinkėją;
Aldoną Perminiūnę (dirba nuo 2007-02-21) — meistrę;
Dalią Žiogienę (dirba nuo 2007-02-02) — pieno surinkėją;
Laimutę Jonikiūnę (dirba nuo 2007-02-01) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Iną Mackevičienę (dirba nuo 2007-02-05) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

„Žaliojoje savaitėje 2017“ — gausus „Žemaitijos pieno“ asortimentas

(Atkelta iš 6 psl.)

Džiaugiamės, kad šios šalies vartotojai puikiai įvertino jo unikaliąsias skonio savybes, o tai, kad kietasis sūris — keturių skirtingų brandų, ne vienam tapo dideliu atradimu. Malonu, kad ypač aukštai vertinama lietuviško kietojo sūrio DŽIUGAS kokybė.

Parodos metu pristatėme glaištytus varškės sūrelius MAGIJA (įvairių skonių), kurie nepaliko abejingų. Desertu mėgavosi įvairiausių kultūrų žmonės iš skirtingų šalių. Pastarieji gaminių gyre dėl subtilaus saldumo bei purumo. Plėšomos sūrio dešrelės PIK NIK (visų rūšių) lankytojus sužavėjo ne tik savo skoniu, nepriekaištinga kokybe, bet ir smagia valgymo technika. Parodoje daugelio dėmesį sugė-

bėjome pritraukti įvairių skonių rūkytomis sūrio dešrelėmis RAMBYNO SNACK, pikantiškais sūrio gabaliukais GERMANTO Gouda, bei sūriu IŠKYLAUTOJŲ, kuris paliko įspūdį dėl netradicinės išvaizdos ir ilgai išliekančių skoninių savybių.

Parodoje pristatytas ŽEMAITIŠKAS KASTINYS su lietuviška duona, tokiu būdu norėjome atkreipti dar didesnę dėmesį į mūsų kulinarinį paveldą. Džiaugėmės lankytojų įvertinimu ir visada akcentuodavome, jog tai mes — „Žemaitijos pienas“ — Lietuva!

Visą laiką netrūko lankytojų, didžiuliai jų srautai kasdien apsilankydavo parodoje, kurioje tvyrojo ne tik tarpkultūrinė atmosfera, bet ir skambėjo linksma muzika, juokas bei dainos. Žinoma, sulaukė-

me daug teigiamų įvertinimų, pagyrų, padėkų bei nuoširdaus palinkėjimo savo produkcija garsinti šalį ir būti konkurencingiems tarptautinėse rinkose.

Džiaugiamės suteikta galimybe prisidėti prie „Žemaitijos pieno“ produkcijos atstovavimo tarptautinėje parodoje „Žalioji savaitė 2017“ ir tuo, kad galėjome būti parodos dalimi bei įmonės vardu išdidžiai atstovauti Lietuvai.

Tikime, kad tai paroda buvo sėkminga bei viliamė, jog kitais metais Berlyne vėl galėsime pristatyti produkciją naujiems lankytojams.

Manome, kad tai puiki galimybė išplėtoti maisto produktų eksportą, sudaryti naujus verslo sandorius bei atrasti naujas prekybos galimybes.

Leidžia: Lietuvos pieno ūkių asociacija.
 Luokės g. 73, LT-87140 Telšiai, Lietuva.
 Tel.: +370 444 22391, faksas +370 444 69210.
 El.paštas: LPUA.info@gmail.com www.lpu.lt

Redakcinė kolegija:
 Rigilda Baniėnė
 Irena Baltrušaitienė
 Mindaugas Čėjauskas
 Justė Grybinaitė

Spausdina Šiaulių „Titnago“ spaustuovė.
 2 sp. l. Leidžiamas
 nuo 1995 09 23, kartą per mėnesį.
 Tiražas 3000 egz.

Dar daugiau naujienų
 ir elektroninėse parduotuvėse
 www.dziugashouse.lt

Rašykite! Skambinkite!

Norintys pirkti ar paruoti galvijus, žemės ūkio techniką,
 kitas su ūkininkavimu susijusias prekes, ISSN 1648-777X
 galite kreiptis tel. +370 444 22391,
 el. paštu: lpu.info@gmail.com

www.lpu.lt

9 771648 777005